

ע"פ 3259/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3259/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 29.3.2015, בתפ"ח 37527-11-12, שניתן על ידי כב' השופטים: ר' פוקס; ד' פיש; ח' שרעבי

תאריך הישיבה: כ"ז בסיון התשע"ה (14.6.2015)

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבון

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהוטל על המבקש בבית המשפט המחוזי בחיפה, בתפ"ח 37527-11-12 (כב' השופטים: ר' פוקס; ד' פיש; ו-ח' שרעבי), מיום 29.3.2015.

הכרעת דינו של בית משפט קמא

ביום 16.11.2014, הורשע המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע העבירות הבאות: כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא ל, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; הדחה בחקירה, לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין; מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; וניסיון למעשה סדום בנסיבות אינוס, לפי סעיפים 347(ב) ו-345(א)(1), בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. במסגרת הכרעת הדין, זוכה המבקש מעבירה של מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין; מתקיפה, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; ומאירוע נוסף של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, כפי שיוחסו לו בכתב האישום.

2. מכתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 30.10.2012, סמוך לשעה 19:00, תקף המבקש את המתלוננת, בת זוגו דאז, בבית המגורים שלהם בעיר כרמיאל על רקע ויכוח שהתגלע בין השניים. משניסתה המתלוננת לצאת את הבית, חסם המבקש את דרכה בכך שנעל את דלת הכניסה, ולקח לידי את צרור המפתחות בו החזיקה המתלוננת. המתלוננת ניגשה לחדר השינה, וניסתה להתקשר למשטרה, אך המבקש שטם את הטלפון מידה, ואיים עליה לבל תתקשר למשטרה, שאם לא כן, הוא או חבריו יפגעו בה ובבני משפחתה. אז, תקף המבקש את המתלוננת בכך שדחף אותה על המיטה, נטל כרית והצמידה לפניה, תוך שהמתלוננת צועקת ומנסה להדוף את המבקש מעליה. משנוכח המבקש לדעת כי אינו מצליח להשתיק את המתלוננת, הוא דחף חוצלה אל פיה, עד שהיא התקשתה לנשום. לאחר מכן, הרפה המבקש מהמתלוננת, וירק בפניה. עוד עולה מכתב האישום, כי המבקש נטל מברג והכניסה לאוזנה של המתלוננת; קירב את המברג לעינה; סטר על לחיה של המתלוננת; ולחץ בחוזקה עם אגרופו על עינה השמאלית. בהמשך, ניסה המבקש לנשק ולחבק את המתלוננת ללא הסכמתה, ונגע לה בחזה, תוך שימוש בכוח, וכשהיא מתנגדת למעשיו. עוד מצוין בכתב האישום, כי המבקש כלא את המתלוננת בחדר השינה, למשך שעות הערב והלילה, ולמחרת היום, ניסה להניאה מלהגיש נגדו תלונה במשטרה, בגין מעשיו. המבקש התיר למתלוננת לצאת לעבוד, ומששבה מעבודתה אל דירת המגורים, אמרה למבקש כי בכוונתה לארוז את חפציה ולעזוב את הדירה. בתגובה, ביקש המבקש מהמתלוננת לסייע לו למצוא כדור נגד כאב ראש, וכן ביקש לשוחח עימה. משקרבה המתלוננת אל המבקש, הוא תפס אותה בכוח, השכיבה על המיטה, ונישק וחיבק את גופה. בהמשך, הסיר המבקש בכוח את בגדיה של המתלוננת, רכן מעליה, וניסה להחדיר את איבר מינו החשוף לפיה, תוך שהוא אוחז בה בלסת ובפנים.

3. בעקבות הרשעתו בדין, גזר בית המשפט המחוזי ביום 29.3.2015, על המבקש את העונשים הבאים: 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 6.11.2012, עד ליום 20.11.2012; הפעלת מאסר על תנאי, בן 12 חודשים שהושת על המבקש במסגרת ת"פ 2681/07, בבית משפט השלום בכפר סבא, אשר ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה, כך שעל המבקש לרצות 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור המבקש כל עבירת מין או עבירת אלימות מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור המבקש כל עבירת מין או עבירת אלימות מסוג עוון, עבירה של הדחה בחקירה, עבירה של כליאת שווא, או איומים; ופיצוי כספי למתלוננת בסך של 70,000 ₪.

4. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הוגש ערעור לבית משפט זה, ובד בבד הוגשה הבקשה שלפניי, אשר עניינה עיכוב

ביצוע רכיב המאסר לריצוי בפועל ורכיב הפיצוי, עד להכרעה בערעור.

הבקשה לעיכוב ביצוע, תגובת המשיבה וטענות הצדדים בדיון

5. בבקשתו לעיכוב ביצוע טוען המבקש, כי סיכויי הערעור להתקבל הם טובים, נוכח פגמים משמעותיים בעדותה של המתלוננת, עד כי לא ניתן לקבל את גרסתה, וכן בשל מחדלי חקירה שנתגלו במקרה זה. עוד נטען בבקשה, כי לא ייגרם כל נזק מדחיית ביצוע עונשו של המבקש עד למתן פסק דין בערעור, בהיותו אדם חולה אשר עבר תאונת דרכים קשה ונזקק לכיסא גלגלים ולליווי צמוד של אחרים. יצוין, כי בפתח הדיון, הודיע בא-כוח המבקש, עו"ד אמיר נבון, כי מרשו מבקש לחזור בו מהבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, ומתמקד בעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל שהושת עליו.

6. המשיבה, אשר יוצגה על-ידי עו"ד ארז בן-ארויה, מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש. לטענת המשיבה, "אמנם הערעור מופנה כלפי הכרעת הדין, אולם קריאת נימוקי הערעור מגלה כי טענות המבקש מתמקדות בקביעות הנוגעות לעובדות ולמהימנות ומשכך סיכויי הערעור אינם מן המשופרים". המשיבה הוסיפה וטענה, כי קיים אינטרס ציבורי מובהק כי המבקש יתייצב לנשיאת עונשו כבר עתה, נוכח אופי העבירות בהן הורשע ונסיבות ביצוען, ובשים לב לעברו הפלילי. נטען בנוסף, כי במקרה דנן לא מתקיימים הקריטריונים המצדיקים עיכוב ביצוע העונש, כפי שנקבעו בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2), 241 (7.6.2000) (להלן: הלכת שוורץ), ולפיכך דין הבקשה להידחות.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בחומר שהוצג בפניי והאזנה לטיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לעיכוב עונש המאסר להידחות.

8. הנחת היסוד, במסגרת דיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, היא כי על עבריין מורשע להתחיל בריצוי עונשו לאלתר, ואין בהגשת ערעור כשלעצמו, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש (ראו, בין היתר, ע"פ 5921/12 סבג נ' מדינת ישראל (23.9.2012); ע"פ 8397/10 זועבי נ' מדינת ישראל (28.11.2010); ע"פ 2957/10 אלאטרש נ' מדינת ישראל (26.5.2010)). לצד זאת, ייתכנו מקרים ונסיבות בהם תהיה הצדקה לעיכוב ביצוע העונש, למרות האינטרס הציבורי שעניינו אכיפה מיידית של גזר הדין, כשאז ניתן להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על הנאשם או עיכוב ביצוע רכיבים אחרים של גזר הדין (הלכת שוורץ; ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.9.2015)).

9. על השיקולים המנחים את בית המשפט, בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע, עמדתי, בין היתר, בע"פ 5939/12 פשקוב נ' מדינת ישראל (5.9.2012), בציני, כי:

"לשם הכרעה בשאלה אם יש לעכב ביצוע עונש מאסר, על בית המשפט לבחון מספר שיקולים ולאזן ביניהם. בין השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים ניתן למנות, את חומרת העבירה שבה הורשע המבקש ואת נסיבות ביצועה; את אורכה של תקופת המאסר שנקבעה; את טיב הערעור וסיכוייו להתקבל; את עברו הפלילי של המבקש; את התנהגות המבקש במהלך המשפט ונסיבותיו האישיות; וכיוצא באלו" (ראו גם ע"פ 2636/12 שלוש נ' מדינת ישראל (18.5.2012)).

הנטל הוא על מי שמבקש את עיכוב הביצוע לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה הספציפי, יש מקום לסטות מן הכלל, לפיו גזר הדין יבוצע מיד לאחר הנתנו, והדברים נכונים, כמובן, גם לגבי גזר דין המטיל עונש מאסר לריצוי בפועל.

בנידון דידן, המבקש לא עמד בנטל המוטל על שכמו להראות כי השיקולים שנמנו על-ידו כתומכים בעיכוב הביצוע בעניינו, וגברים על האינטרס הציבורי בביצוע מיידי של עונש המאסר. סבורני, כי יישומה של הלכת שוורץ בנסיבות המקרה דנן, מוביל למסקנה כי אין מקום לעכב את ביצוע העונש. להלן אפרט בקצרה את הטעמים לעמדתי זו.

10. ראשית, חומרתן של העבירות בהן הורשע המבקש, ובעניינו מדובר בעבירות מין ועבירות האלימות במשפחה, מהווה שיקול משמעותי שלא לעכב את ביצוע עונש המאסר. שנית, עונש המאסר שנגזר על המבקש הוא ממושך יחסית, והוא כולל הפעלה של עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים, כאשר עונש זה לא הרתיעו, מלשוב לסורו ולבצע עבירות נוספות. שלישית, ולגבי סיכויי הערעור, עיון בנימוקי הערעור מעלה, כי המבקש משיג, הלכה למעשה, על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות שנעשו על-ידי משפט קמא. במצב דברים זה, עומדת בפני המבקש משוכה גבוהה, שכן בית משפט קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מהעדים שהופיעו בפניו, בדגש על המתלוננת, וממידת מהימנותם. יצוין, כי באת-כוחו הקודמת של המבקש, לא העלתה טענות הנוגעות למחדלי חקירה, והנני מתקשה לראות כיצד יש בטענות מעין אלו כדי להועיל למבקש, בשלב הערעור. מבלי לקבוע מסמרות בדבר, אין לומר כי סיכויי של המערער להצליח בערעורו הם מן המשופרים, ואינני רואה להרחיב מעבר לכך (ראו, בהקשר זה, ע"פ 2080/14 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.2014), בפסקה 7 להחלטתי).

11. לאור האמור, הנני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, אשר הושת על המבקש. כאמור, הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים למתלוננת נמשכה על-ידי המבקש, והיא אינה עומדת עוד לדיון.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.7.2015, עד לשעה 10:00, בימ"ר קישון או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

כל המגבלות ויתר התנאים שנקבעו בעניינו של המבקש יעמדו בעינם עד להתייצבותו של המבקש לריצוי עונשו, כאמור לעיל.

ניתנה היום, כ"ז בסיון התשע"ה (14.6.2015).

תוקנה היום, כ"ח בסיון התשע"ה (15.6.2015).

ש ו פ ט
